

Limburgse Bestuurdersdag, 6 december 2023

Beste mensen,

Ik weet niet hoe het bij u gaat in december...

Maar in deze tijd van het jaar denken veel mensen na over waar het uiteindelijk allemaal om draait in het leven.

Er wordt teruggeblikt en vooruitgekeken, en voornemens gesmeed over wat je volgend jaar anders gaat doen – waarvan de meeste het maar kort volhouden.

Met alle polarisatie en uitdagingen in ons land is het bepaald niet verkeerd dat we nu in december zitten met z'n allen.

Zelf sta ik deze maand ook stil bij de vraag waar het allemaal om draait.

Ieder jaar kom ik bij hetzelfde antwoord uit.

Telkens met nog iets meer overtuiging dan het jaar ervoor.

Er zijn voor elkaar: daar gaat het om.

Ik weet het: het is een cliché, maar we kunnen hier nog veel meer naar leven met z'n allen. Kijk naar de samenleving, kijk naar social media en kijk naar de brandhaarden in de wereld.

Ik probeer het zelf ook privé en in mijn werk 'op het gouvernement'.

Je steeds afvragen wat het betekent voor de inwoners van al die dorpen, steden en gemeenschappen van deze prachtige provincie.

Wat we kunnen dóen voor wie zich onveilig voelt in de eigen buurt.

Voor wie z'n huis maar moeilijk warm gestookt krijgt.

Voor wie niet zelfstandig het bed uitkomt.

Voor wie zich buitengesloten of eenzaam voelt, of in een wijk woont waar de sfeer wel eens ongezellig is

Voor wie zich zorgen maakt om de wereld, om het Midden-Oosten of over Oekraïne en over mensen op de vlucht

Voor wie als ondernemer maar nauwelijks het hoofd boven water kan houden en ook te maken krijgt met zorgen over de werknemers

Voor wie geen huis kan vinden voor een eerlijke prijs

Voor al die mensen moeten wij als bestuurders telkens weer thuisgeven als overheid.

Dat lukt ons het beste als we hen tegemoet treden met in ons achterhoofd een fotootje van die paar mensen van wie je het allermeeste houdt.

Wat als zij het zouden zijn?

Als ik dat zelf doe, dan heb ik al gauw m'n kinderen en kleinkinderen in gedachten.

Ik gun ze de wereld! Een betere dan de bestaande...

Eerlijker, rechtvaardiger, schoner en groener.

Zeker wanneer ik (als opa) denk aan de allerkleinsten en de meest kwetsbaren, dan voel ik als bestuurder heel sterk wat in mijn ogen altijd de sturende kracht moet zijn van ons werk...

Respect, begrip en inlevingsvermogen

Vooropgesteld ben ik het 100% eens met iedereen die zegt dat er in ons land beter kan worden geluisterd naar elkaar.

Ik ben het volledig eens met iedereen die zegt dat we de problemen goed moeten analyseren.

En ik sluit me helemaal aan bij iedereen die beweert dat we in onze 31 gemeenten praktische oplossingen moeten vinden als antwoord op de uitdagingen van onze inwoners.

Maar om de grote kwesties van dit moment aan te pakken, moeten we beginnen bij respect, begrip en inlevingsvermogen.

Inlevingsvermogen voelen voor elkaars hoofdpijndossiers

Respect voor de democratie.

En begrip voor de uitdagingen in de regionale samenwerking.

De kastanjes voor een ander uit het vuur halen, ook als het je zelf niet direct wisselgeld oplevert.

Meevoelen met de uitdaging van een buurgemeente, en gezamenlijk oplossingen smeden – om zo allemáál weerbaarder te worden.

En ondertussen minder vanuit crisis-denken opereren, en meer vanuit gezamenlijk beleid voor de lange termijn. Eén voor allen, allen voor één. Ook richting Den Haag.

We kennen sinds kort allemaal de Limburgse Norm.

Het gedachtegoed dat zorgt dat onze overheden samenwerken aan meer weerbaarheid, tegen ondermijning.

Een sterke beweging vind ik dat.

Onze drijfveer is Liefde voor Limburg.

Een soort gezamenlijke referentie naar onze saamhorigheid.

Een leus om aan te denken en elkaar aan te herinneren, op de momenten dat onze onderlinge band even schuurt of het knalt in de onderlinge samenwerking.

Die saamhorigheid is er al lang, zeker hier in Limburg

Je vindt het al eeuwen, overal in de provincie.

Het zit in de grond en in de genen.

Maar het staat ook onder druk, die saamhorigheid.

En dat is waar wij als bestuurders aan zet zijn. Om ook het gedaalde vertrouwen in de politiek te herstellen. Door midden in de samenleving te staan.

Over een paar weken komt 2024 eraan, een jaar vol ambities.

Maar twee jaar later, 2026, wordt pas echt een spannend jaar voor veel gemeenten.

Er zijn al gemeenten die weten dat ze vanaf dat moment geen sluitende begroting gaan hebben.

Dat is heel dichtbij.

We hebben dus de opdracht om weerbaar te blijven in de breedste zin van het woord, en vanuit het besef dat we verbonden zijn rondom dezelfde doelen.

Het volume van ons geluid neemt toe (en onze krachten nemen toe) als we samen van ons laten horen.

Zo kijken we er op het gouvernement ook naar.

Bijvoorbeeld door al het moois dat onze provincie te bieden heeft, stevig in Den Haag en Brussel over het voetlicht te brengen. Maar zeker ook de uitdagingen die we niet alleen kunnen aanpakken.

Daarvoor hebben we het boekje 'Limburg. Kansen voor heel Nederland' gemaakt, met diverse grote aandachtspunten van en uit onze provincie

Dat boekje bieden we vandaag aan tijdens de installatie van de nieuwe (Limburgse)

Tweede Kamerleden. En de uitgave delen we natuurlijk graag met u allen

Opdat we samen kunnen werken aan de grote opgaven waar we als Limburg voor staan

En de boodschap is helder: Elke Regio Telt – u kent het rapport van de adviesorganen van het kabinet - en moet je toch eens zien wat er in Limburg allemaal is om van te houden, als regering! Dan moeten we dat ook gaan merken.

Beste mensen,

Tot slot.

Die opa Roemer, die u hier vandaag misschien een beetje hoorde doorklinken... die horen mijn kleinkinderen ook regelmatig.

Ik lees ze graag voor. Uit de kinderboeken over Kikker, van Max Velthuis. Kikker heeft vrienden die erg verschillend zijn: Eend, Haas, Varkentje, later ook Rat en Beertje. Elk dier heeft zijn eigen karakter, zijn eigen vaardigheden en problemen. Ondanks de soms 'zware' onderwerpen, zoals verdriet, angst, watersnood en de dood, weten Kikker en zijn verschillende vrienden van het leven te genieten. Want, beste mensen, vriendschap en liefde trekken zich niets aan van verschillen.

En zo simpel is het.

Geen van onze inwoners is identiek – maar we zijn er wel voor elk van hen.

Geen van onze dorpen of steden is hetzelfde, maar we hebben ze allemaal nodig om een eenheid te vormen.

En geen bestuurder hier is een kopie van de ander – maar in onze ambitie om te verbinden komen we zeker bij elkaar in de buurt. Letterlijk.

Houd dat zo. Help elkaar. Maak er een mooi congres van hier in Maastricht en ik wens u alvast het allerbeste voor 2024.

Dank u wel.